

SA LJUDMILINOG KUHINJSKOG STOLA

*Tamo je ugao gdje nebo zatvara pogled.
Tamo čeka teški umor koji se svakodnevno
diže nad gradom.*

Herta Miler

1.

Najblistaviji na lomači
Najgori u uspehu
Najneiskusniji u zadovoljstvu
Buđenje povereno licu, dahu
Pogledu na tavanicu
Kroz okno
Podređenost gorčini i neuspehu
Nemoćni pred uzvišenim strahom i grehom

Otrovan je vrh igle kojim se prikupljaju
Listovi lovora
Gustina je nemoć odbačenog kristala
Koji nepovratno tone na dno
Bunara
Sav sjaj sad je samo
Dokaz okolne smrtnosti i mogućeg najboljeg ishoda
Da je čovek a ne dragulj
Nada da mu se dogodi Pokušaj

Malo straha, nelagodnosti, bespomoćnosti
Dobrodošlica zaštitnog pakla koja
Moćno kruniše *nemoć* a ne sudbinu
Biti spreman na usklik
Dokle

2.

Lažnost ili tačnost naših iskušenja
Mi pre sebe i mi posle sebe
Reči koje potčinjavamo

Mišljenje o celom sebi
Večno, pitomo pretvaranje
U večnoj nesaopštenosti
Biologija, tabu, okruženje, opstanak
Prvi sastanak prvi rastanak
Lična terapija od Ničeg i Ništa
Prekori, previdi, prividi, prestupi
Svet autoriteta, autoritet sveta
Sledovanje opšteg stida
Utišavanje orgazma
Horor zajedničke spavaće sobe
Svet roditeljstva u pretvaranju vaspitanja
Gladna sloboda iz roditeljske sitosti
Zaboravnost proroka,
Opelo na pola puta
Izdaja u pola glasa
Mladi jadi i starci udarci
Konačno cvetanje bez plodovog
Preobraženja
Ko vidi vodu već zna da pliva
Korisna ples opšte krize
Učenje jezika – stradanje u duplji

Slepi pevaju dalje
Gluvi vide bolje
Institut za dobru daljinu

Spasonosno udaljavanje
Spas se nas uplašio
Krastavi čuvari parka

Topolofanija

Baraka i topola
Kasarna i topola
Bolnica i topola
Stanica i topola
Šine i topola
Vrana i topola
Klozet i topola
Groblje i topola
Atar i topola
Ulaz – izlaz

3.

Ograničeno pretvaranje
Malo sebe, malo drugog
Malo svog, malo tuđeg
Sve je to predstava
Kad se podigne zavesa

Mesta iz kojih bežimo
Iz kojih stenjemo
Iz kojih se predstavljamo
Iz kojih zapomažemo
Jedine su adrese
I za nas same
U smislu i nesnalaženju

Jer ne znaš
Ni kad pišeš ni kad čitaš
Nemaš pojma
Kazuješ razmazuješ
Zaravno umrtvljen
Deduktivnom paralizom epifanije

A praznine
Ne vladaš, nemaš pojma
Ne znaš čemu
Praznine

Nastavi
Slikaj
Se

Večnost je poza
Ne mrdaj!

Ništa bez ove blatnjave okoline
Granja, žica, krpa, perja, dlaka, plesni
Plastičnih kesa, omota, čarapa uporno važećih
Deklaracija i datuma posred praznine

4.

Pomeriću lakat
Sam
Svojom voljom
Propustiti muvi da završi
Svoj pohod preko stola
Pomeriću lakat
I osloboditi ruku
Drugu
Koji pridržavam pred ikonostasom
Jer to liči na *gest*.

Muve nema
Ni mrva
Ima sveća i popa

Popa koji mi šapuće da sam nervni bolesnik
I lekara koji mi došaptava
Da sam grešnik

Propustiću ja muvu
Preći će jestivi predeo trpeze
Mrve, nepomični escajg
Oblast zgužvanih salveta

Sve će proći
Stići mi laktom, do stomaka
Do dugmeta
Pod grlom ili pored srca

MUVA ĆE STIĆI

Beograd, 2–4. septembar 2015.